

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 587/2023
29.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Илића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 143/22 од 05.07.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 383/22 од 12.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.06.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Илића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 143/22 од 05.07.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 383/22 од 12.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 143/22 од 05.07.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, уз примену електронског надзора, које окривљени не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, док ће о висини осталих трошкова кривичног поступка суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 383/22 од 12.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адв.Милош Илић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, као и да у смислу члана 488. ст.2. ЗКП обавести браниоца о седници већа.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА истиче да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати и то исказу сведока – оштећене, која је испитана у истрази пред јавним тужиоцем, супротно одредби члана 300. ст.1. ЗКП. Бранилац истиче да је јавни тужилац био дужан да браниоцу окривљеног и окривљеном упуту позив о времену и месту испитивања сведока, а да у конкретном случају приликом испитивања сведока – оштећене није упућен позив ни окривљеном ни браниоцу окривљеног, па су били испуњени услови за издвајање наведеног записника као незаконито прибављеног доказа.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су жалбени наводи у погледу доказне радње – испитивања сведока оштећене ББ пред ОЈТ у Крагујевцу од 17.01.2017.године, неосновани. Другостепени суд је у образложењу пресуде Кж1 383/22 од 12.12.2022. године, дао јасне и довољне разлоге за свој став да наведени записник о саслушању сведока оштећене, чију законитост оспорава бранилац, представља законит доказ на коме се може заснивати судска одлука (страна 3, четврти став другостепене одлуке), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Према томе, по налажењу Врховног суда у конкретној ситуацији, радило се о пропусту јавног тужиоца као органа поступка, да поступи у складу са одредбом члана 300. став 1. ЗКП. Пропуст је отклоњен на главном претресу пред првостепеним судом, испитивањем сведока- оштећене, која је претходно у фази истраге испитана без уредног обавештења окривљеног и браниоца од стране јавног тужиоца. С обзиром да је сведок – оштећена непосредно испитана на главном претресу одржаном дана 13.05.2022.године, у присуству браниоца окривљеног, адвоката Милоша Илића, којом приликом је детаљно дала исказ, те како је бранилац имао могућности да у контарадикторном поступку сведоку поставља питања и износи примедбе на њен исказ, што је бранилац и учинио, записником на главном претресу отклоњен је пропуст јавног тужиоца приликом предузимања доказне радње испитивања наведеног сведока -

оштећене, који се огледао у немогућности одбране да користи своја права приликом обављања те процесне радње. Исказ сведока – оштећене представља целину која је као законит доказ била предмет оцене суда.

Стога, побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се поднетим захтевом браниоца неосновано указује.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, што су законски разлози у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца.

Међутим, непостојање обележја кривичног дела бранилац образлаже оспоравањем утврђеног чињеничног стања, полемишући о предметима којима је радња извршена а затим утврђених повреда код оштећене и механизма настанка истих, као и у погледу постојања ванбрачне заједнице између окривљеног и сведока – оштећене, који су, по његовом ставу, довели и до погрешне правне квалификације кривичног дела. Како оспоравање чињеничних утврђења (члан 440. ЗКП), не представља законски разлог због кога је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у оцену истих није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић